

Sheena Young van Young's Lobster Company:

‘Dit werk is een manier van leven’

DEER ISLAND - Sheena Young is samen met haar zus Tabatha eigenaar van het Canadese bedrijf Young's Lobster Company. Ze namen het bedrijf in 2021 over van hun vader. „Onze kreeften zijn bedoeld voor afnemers die kiezen voor een kwaliteitsproduct.”

Young's Lobster Company is gevestigd op Deer Island in de baai van Fundy, in de Canadese provincie New Brunswick. Het bedrijf werd in 1999 opgericht door de vader van de zussen, samen met zijn broers. „Onze familie vist al zeven generaties lang”, vertelt Sheena Young. „Mijn vader en zijn broers zijn dit bedrijf in 1999 begonnen om hun eigen vangst te verkopen en te verwerken. Mijn zus en ik hielpen van jongs af aan mee in het bedrijf. Tijdens de schoolvakanties gingen we ook mee vissen. Mijn zus kwam bij het bedrijf toen ze 23 was, ik heb eerst een tijdje in een andere sector gewerkt om ervaring op te doen. Maar werken voor ons familiebedrijf heeft me altijd aangetrokken. In 2014 hebben we het management van onze vader overgenomen en in 2021 hebben we ook de aandelen verworven. Er is

niets mooier dan deel uitmaken van een familiebedrijf waar meerdere generaties samenwerken. Je bouwt voort op het werk van vorige generaties en neemt daar verantwoordelijkheid voor. Want wie gaat er anders voor ons bedrijf zorgen zoals wij dat doen?”

Sheena is CEO van het bedrijf en verantwoordelijk voor de inkoop en verkoop van de producten van Young Lobster. Haar zus Tabatha is CFO en verantwoordelijk voor de financiële kant van het bedrijf. Young's Lobster Company heeft tien vaste medewerkers en vijftien tijdelijke krachten. „Naast kreeft vissen we ook

Bij zonsopgang op weg om de kreeftenkooien te plaatsen.

op haring, heilbot en sint-jakobsschelpen. We hebben een aantal vissersboten in de familie en ik koop ook bij een aantal lokale boten waarmee we al lang samenwerken. Dat zijn allemaal familiebedrijven, met meerdere generaties aan boord. Dat is zo mooi en bijzonder! Het maakt het persoonlijk. Kreeftenvissen is een familie-aangelegenheid. Dat geeft emotie aan het zakendoen.”

DUURZAAMHEID

De samenwerking tussen de zussen is goed. „We kunnen op elkaar rekenen, hebben een duidelijke taakverdeling en staan voor de waarden van het bedrijf dat onze vader heeft opgebouwd. Duurzaamheid speelt daarbij een belangrijke rol.”

Dit houdt volgens Young een bewuste manier van vissen in, gebaseerd op afspraken die door alle overheidsniveaus zijn gemaakt om de kreeftenpopulatie te beschermen. „De vangst moet uit een specifiek gebied komen en volgens de bestaande regels worden gevangen: binnen het seizoen en binnen de quota die

De kooien gaan te water.

aan elke visser is toegewezen als het om quotavisserij gaat.”

Deze regels zijn ingesteld om het voortbestaan van de populatie te garanderen en ervoor te zorgen dat er een levensvatbare industrie blijft voor toekomstige generaties vissers. „Dat vinden we belangrijk. We geloven dat er een reden is voor seizoenen. Onze kreeftenvisserij heeft twee seizoenen: een herfst- en een lente-seizoen. Deze visseizoenen zijn kort en elk schip met een visvergunning mag in die periode slechts 300 vallen uitzetten. Dit zijn instandhoudingsmaatregelen die worden beheerd door het federale Ministerie van Visserij en Oceanen, maar die decennia geleden door vooruitstrevende vissers zijn voorgesteld. Ter vergelijking: in de Amerikaanse staat Maine, vlak bij ons, waar ook veel kreeften voorkomen, mogen vissers het hele jaar door kreeften vangen, met 800 vallen per boot. Het kreeftenseizoen in ons vissersgebied loopt van de tweede dinsdag van november tot

De zussen Tabatha (links) en Sheena Young leiden samen het familiebedrijf.

begin januari. De meeste vissers halen hun vistuig voor de kerstvakantie binnen, en het tweede seizoen loopt van eind maart tot 29 juni. De haringvisserij loopt van mei tot oktober.”

Als aas gebruiken de kreeftenvissers vooral haring en daarnaast zoetwaterharing, bot en zeeduivel. De haring die het bedrijf zelf vangt wordt deels gebruikt voor de aas en deels voor de verkoop.

MARKT

Het grootste deel van de kreeften wordt geëxporteerd naar Noord-Amerika. „Dat is onze belangrijkste afzetmarkt. Het is een nichemarkt van mensen die de voorkeur geven aan kwaliteitsproducten. Het gaat er altijd om de juiste partners te vinden om een langdurige zakelijke relatie mee op te bouwen.”

Gezien alle politieke onzekerheid daar en de voortdurende dreiging van exportheffingen op Canadese producten, wil Young haar markt uitbreiden naar

De zojuist omhooggehaalde kreeften worden door de vissers gecontroleerd op geslacht en eitjes.

De kreeften worden opgemeten. Te kleine kreeften gaan terug in zee.

Europa. „We hopen dat er meer internationale belangstelling voor onze producten zal komen. Ik vind het heel belangrijk dat mensen weten dat ze door het eten van zo'n bijzonder product als kreeft onze vissersgemeenschap steunen. Daarom moet iedereen die erbij betrokken is, zowel vissers als verkopers, mensen kunnen vertellen waar deze kreeft vandaan komt en hoe die is gevangen.”

ZORGEN OVER TOEKOMST

Sheena Young maakt zich zorgen over de recente daling van de kreeftenvangst. „De afgelopen 30 jaar waren ongelooflijk goed, maar je kunt elke kreeft maar één keer vangen. Onze vismethoden zijn zeer duurzaam en efficiënt omdat we ons aan de regels houden. Deze beschermende duurzaamheidsregels zijn al tientallen jaren van kracht. De daling is dan ook vooral te wijten aan illegale visserij en het gebrek aan handhaving.”

Haar grootste zorg op dit moment is die illegale visserij. „De situatie is op dit moment volledig uit de hand gelopen. Illegale visserij ondermijnt onze positie en bedreigt ons inkomen. We hebben dit probleem meerdere keren aangekaart bij de visserij-handhavingdienst, maar er wordt niets aan gedaan, wat zeer zorgwekkend is.”

Illegale visserij en visserij buiten het seizoen worden volgens haar nauwelijks gehandhaafd. „Het is echt noodzakelijk dat de Canadese overheid de visserijsector ondersteunt. Het is een moeilijke strijd. Gelukkig hebben we verschillende groepen uit de visserijsector die zich hiervoor inzetten.“

VROUWELIJKE WERKNEMERS

Ze is er trots op dat ze samen met haar zus eigenaar is van het bedrijf en veel vrouwen in dienst heeft. „In ons bedrijf is 90 procent van de werknemers vrouw. We hebben vrouwelijke heftruckchauffeurs, vrachtwagenchauffeurs en kwaliteitsmanagers. Ook op de boten werken vrouwen; ik schat ongeveer tien procent van het totaal. De helft van de lokale vissersvloot heeft vrouwen aan boord. Dit zijn vrouwen die samen met hun man visen, of dochters met hun vader of ouders.“

Dat is vooral een ontwikkeling van de afgelopen decennia. „Van oudsher is dit een mannenberoep. Toen mijn moeder jong was, was het zeker niet geaccepteerd.

KREEFT UIT DE BAAI VAN FUNDY IN NEW BRUNSWICK

Kreeften worden in de Baai van Fundy op traditionele wijze gevangen met kooien op de zeebodem. De vangst is aan strenge voorwaarden onderworpen. Er zijn vaste, korte visseizoenen voor de verschillende visgebieden, buiten het paaiseizoen van de kreeften. Voor Young's Lobster Company loopt het lokale kreeftenseizoen van de tweede dinsdag in november tot begin januari, en het tweede seizoen loopt van eind maart tot 29 juni. Bovendien moeten de kreeften voldoende groot zijn en moeten vruchtbare of ei-dragende vrouwtjes worden teruggezet in zee. Deze voorwaarden worden strikt gehandhaafd. Elke gevangen kreeft wordt door de vissers gecontroleerd en gemeten. Aan boord van de vissersboten worden de kreeften in leven gehouden in tanks met stromend of vers zeewater, of in geventileerde kratten met zeewier of natte doeken. Na de aanvoer worden de kreeften levend gehouden of verwerkt. De provincie New Brunswick heeft verschillende moderne verwerkingsbedrijven.

In die tijd geloofde men nog dat vrouwen aan boord ongeluk brachten. Maar mijn vader had twee dochters en wij waren altijd welkom aan boord. Er is de laatste tijd veel veranderd in de visserij. Daardoor weegt het familieaspect zwaarder dan het feit dat je een vrouw bent. Vrouwen spelen al lang een belangrijke rol in de visserij en dat wordt algemeen erkend, ongeacht waar je in de sector werkt. Ik heb veel respect voor de vrouwen die mij in de sector zijn voorgedaan en dit mogelijk hebben gemaakt.”

THUIS IN HET FAMILIEBEDRIJF

Dit werk is een manier van leven, zegt Young en ze beschouwt het als een groot voorrecht om met haar familie te kunnen werken. „Ik ben afgestudeerd in geografische informatiesystemen en heb ook jaren in die sector gewerkt. Maar toen mijn ouders het familiebedrijf wilden stopzetten, wist ik meteen dat ik het samen met

mijn zus wilde overnemen. Als ik het ergens niet mee eens ben, heb ik dat liever met mijn zus of vader dan met iemand anders. Ik voel me thuis in ons bedrijf en in de sector. Het is niet altijd gemakkelijk, met alles wat er gaande is, maar de voordelen wegen zeker op tegen de nadelen. Het is zo bijzonder om op zee te zijn, dat gevoel van rust en weten dat je iets goeds doet voor de mensen om je heen. Het is echt magisch.“

„Dit zijn mijn mensen“, vervolgt ze. „Hier hoor ik thuis. Ik hou van ondernemen. Er zijn de afgelopen jaren veel veranderingen en uitdagingen geweest, maar ik ben nog steeds erg blij dat ik voor ons familiebedrijf werk.“

Tekst: Lienneke Schuitemaker
Foto's: Young's Lobster Company, New Brunswick department of Aquaculture and Fisheries